

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dien et mon Droit.

DONDERDAG 2 APRIL.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 8 maanden is f 5.00; voor de buitensteden franko p. p. f 5.00.
Brieven, orders, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau van de Tijdschrift.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 1 April.

Even als in Frankrijk schijnt Oostenrijksch Italië zich in een soort van crisis te bevinden, welke zich in schijnbaar op zich-zelve staande manifestatiën uit. Alles wat het bestuur van den Aartsbischop Ferdinand Maximiliaan in den laatste tijd voor het Lombardisch-Venetiaansche Koninkrijk heeft gedaan, schijnt te vergeefs te zijn geweest. Ja, het is, of de kloof die Duitschers en Italianen scheidt, er des te wijder door geworden is. Deze toestand is des te dreeftiger omdat hij aanleiding geven kan tot het in werking brengen van een streng regeringsstelsel. De Aartsbischop, om zijn persoonlijk karakter algemeen geacht, die elk middel in het werk stelde om de Italianen aan zich te verbinden en hunne wenschen nog meer te voorkomen dan hij ze inwilligde, die met zijn jonge en beminnenswaardige gade aan zijn zijde te Milaan een glanzend hof vestigde, en den Italiaanschen adel, die zoozeer op feesten en prauk verzot is, om zich heen zocht te verzamelen, leed in die pogingen schipbreuk. Hij heeft zelfs bij de minder voornamen klassen sympathie te wekken, en deze de plaatsen te doen innemen, welke de adel ledig liet. Te vergeefs. Adel en deffige burgers hielden zich met zekere afgekeerdheid van het Duitsche hof verwijderd, en richtten bijeenkomsten onder elkan- der op, waarvan zij alle Deutsche officieren en ambtenaren zorgvuldig uitsloten. Is het wonder dat Ferdinand Maximiliaan zich door moedeloosheid vocht aangegrepen, en in de overtuiging, dat hij in Lombardije geen goed kan doen, zijn ontslag als Stedehouder aan den Keizer, zijn broeder, heeft ingezonden?

De Lombardische en Venetiaansche adellijken en patriiciërs spelen een gevaarlijk spel. Wat kunnen zij van hun vijandige houding, welke door niets geregtvaardigd en alleen verklaard kan worden uit het verschil van nationaliteiten, verwachten? Welk doel hopen zij er mede te bereiken? Is het hun oogmerk een muur tusschen den regerende vreemdeling en de inboorlingen op te trekken, om ze op een of ander gunstig oogenblik met lang voorbereiden haat tegenover elkander te doen staan? Waarschijnlijk. Doch hoe men de zaak ook bezie, dit schijnt zeker, dat de gevolgen van die staatkunde der verwijdering altijd op het nadeel van haar aanleggers en uitvoerders moet uitloopen.

De Oostenrijksche Regering, ziende dat zij door zaacht- heid en welwillendheid niets anders wint dan een op- zettelijke afgekeerdheid, die zich soms op de hatelijkste wijs openbaart, (zooals bij voorbeeld onlangs in den schouwburg te Venetië, waar alle voornamen en een groot gedeelte van het andere publiek de zaal verlieten, toen de Aartsbischop en zijn gemalin binnen traden) het plan opvatten om een geheel tegenover- gestelde staatkunde te volgen, en hoe haar de afre- ding van den Aartsbischop, den voornamen voorstander van het stelsel van toenadering en verzoning, een gereede aanleiding zou kunnen geven. Welligt ook dat de om- standigheden er haar toe verplichten, want de haat te- gen het Deutsche element verboot zich even sterk bij het volk als bij de hogere klassen. Alles, wat aan den Oostenrijker doet herinneren, wekt er afkeer. Het der vele bewijzen daarvan heeft Venetië op den 22ⁿ Maart, den gedenkdag der omwenteling in die stad in 1848, opgeleverd. Een dame van het hof, be- geg zich van den aartsbischop hertogelijken disch naar den schouwburg. Het doeval wilde, dat zij in zwart en geel, de kleuren van het Oostenrijksche Keizershuis, gekleed was. Zoodra zij zich daarmede in het open- bare, of de menigte ontving haar met gefluit, jowde haat uit, en beleedigde haar op de grufste wijze. De bedaardheid van de aldus mishandelde persoon en hare geleiders was oorzaak dat er geen botsingen tusschen het volk en de overheid uit ontstonden. Maar niemand kan het hooren, dat tegenover zulke demonstratiën het kabinet teekeningen zich bezond maakt, en men in de Italianische hofgarnizoenen versterkt, en ver- schien aan den Lombardische en het Venetiaansche ge- bied te gaan besturen in den geest van het stelsel, dat thans in Frankrijk wordt nagepast.

Aangenomen dat de Italiaansche edelen dit wenschen,

en zich het strenger bewind voorloopig getroosten, in de hoop dat daardoor de volkshaat nog heviger worden en een omwenteling te weeg brengen zal; aangenomen dat die vooruitzichten slagen, wat anders hebben zij daar- van dan te wachten dan de grootste nadeelen voor zich- zelve?

De Oostenrijksche Regering is de eenige waarborg, welke die edelen ter instandhouding huurer voorregten bezitten. De omwenteling, die de Oostenrijkers uit Italië verdreef, zou den eersten dag harer zegepraal vieren met aan de heerschappij van dezen trotschen adel een einde te maken, al staat die ook op dit oogenblik in de voor- hoede harer geleiden. Dit is voor elkeen zoo klaar als de dag. De adel-zelf schijnt het echter niet in te zien. Men sla het oog op de demonstratiën, van het revolutionaire deel der bevolking in Oostenrijksch-Italië. Waar komen die op neder? In de verheffing van den sluipmoordenaar Orsini; in de huldiging van zijn be- doelingen; in het verheerlijken van zijn naam. Te regt noemde een Duitsch blad dezer dagen den brief van Orsini aan den Franschen Keizer, een bom, die Orsini nog stervend naar Italië slingerde. Als eenmaal de Hemel toeliet dat die bom losbarstte zouden haar scherven in de eerste plaats diegenen treffen, welke er zich nu om heen scharen en met verlangen het oog- blik van haar ontploffing schijnen te verbeiden.

De weinig of niet gelezen bladen, welke het afgetreden ministerie voorstonden, hadden een zonderlinge taktiek om hun beschermers te verdedigen. In plaats van hunne regeringsdoelen te prijzen, tegenover de bladen, welke redenen hadden daarmede niet tevreden te zijn, ont- zegden zij dien bladen het regt, de voordragten en maatregelen van het ministerie te bestrijden. Dat mi- nisterie toch, was het ministerie des Konings; zijn le- den waren dienaren der Kroon; wie hen aantastte, tastte derhalve de Kroon aan. Dezelfde redeneering werd toegepast op de afgevaardigden, welke het durf- den bestaan, om niet voor de ministeriële wetsontwer- pen te stemmen. Evenwel hadden en bladen en volks- vertegenwoordigers gezond verstand genoeg om zich aan deze potsierlijke beweringen niets hoogenaamd te storen. Met nauwgezetheid de regten der Kroon eerbiedigende, onderzochten zij de maatregelen, waarvoor de minis- ters verantwoordelijk waren, al werd ook beproefd den koninklijken mantel der onschendbaarheid om de schouders van de tot rekenschap verplichte staatslieden te hangen. De taktiek der ministeriële woordvoerders mis- lukte derhalve geheel. Zij leverde geen het minste voor- deel op. Wat meer is, zij, welke die vernuftige wijze van verdediging hebben uitgevonden, ondervinden er in de tegenwoordige omstandigheden een groot nadeel van, waarop zij waarschijnlijk niet bedacht zijn geweest. Nu zij eenmaal aan de ministers, die op de staatkun- dige tentoonstelling verschenen, het etiket gehecht heb- ben: «verboden aan te raken», zou het zeer onvoeg-zaam wezen als zij dit met eigen hand wegnamen. Het nieuwe ministerie zagen zij met leedwezen optre- den, maar dat leedwezen mogen zij niet te kennen ge- ven. Dat zou een aanranding wezen van de dienaren der Kroon, en bijgevolg, volgens hun eigen redeneer- ring, een aanranding van de Kroon-zelve. Zij kunnen hun afgetreden vrienden, hoe gaarne zij het ook wilden, de dienst niet bewijzen van hun opvolgers te bestrijden. Onaangename toestand voorwaar, lijdelijk te moeten blijven, of te schermen met een degen, waarvan men zelf de punt heeft afgebroken!

Wie een oog slaat in hetgeen de bladen, waarvan wij spreken, in den laatste tijd hebben gelovend, ont- waart terstond dat zij dit diep gevoelen. Voor ons lig- gen de *Tielsche Courant*, de *s Gravenhaagsche Nieuws- bode* en het *Zondagsblad*. Zij maken de vreemdste spron- gen om het ministerie zijdelings te bestrijden, zonder daarvan den schijn te hebben. De *Tielsche Courant* beproeft den minister van Financiën aan te wrijven, dat hij tot hare partij is overgegaan, en bevestigd derhalve dat zijn vrienden, zooals de *Nieuwe Rotter- damsche Courant*, redenen hebben om hem te mistrou- wen. De *Tielsche Courant* schijnt bestrijders van het

ministerie te willen aanwerven, om de taak te verrig- ten, welke zij voor zich-zelve onmogelijk heeft gemaakt. De *s Gravenhaagsche Nieuwsbode* betreedt denzelfden kruispad. Hij haalt eerst de redeneringen van de *Tielsche* en daarna die van de *Tielsche Courant*, welke mede anti-ministeriël zijn. Het *Zondagsblad* heeft een geheel nieuwe manier van bestrijding uitgevonden. Zelf treedt het niet tegen het ministerie op, maar geeft voor, eenige daaraan vijandige ingezonden stukken te hebben ontvangen, welke het niet plaatst, zekerlijk uit eerbied voor de nieuwe «dienaren des Konings.» Ter- wijl het die artikelen echter afwijst, doet het in haar rubriek «Correspondentie» den korten inhoud er van kennen. Ziehier wat wij daar te lezen vonden:

«De van *Bossade* is aardig, maar wij gelooven dat de dichter te veel vrijheid nam. Zou dat politiek heldendicht, 'twelk blijkbaar eene oudere dagtekening moet dragen dan er onder staat, niet ter helfte verkort kunnen worden, met een slotzang, genomen uit de jongste Minister-eris en de ontkenning van deze?»

«Wij kunnen geen ruimte in drie Nummers, en die eischt het dichtstuk wel, missen.»

«Ook de staatkundige artikelen, waarvan er twee doelen op het Ministeriël peterschap des Heeren Ro- chussen; zijn te schertsend voor eene zoo gewigtige be- trekking, ook voor de toekomst van ons vaderland.»

«Of zou het werk des Heeren Rookhussen, geen toe- komst hebben?»

«De sprong naar de portefeuille» een dichtstukje dat luimig moet heeten, mist alle eigenschappen daarvan en zou dus de bedoelde uitwerking niet hebben.»

«Wij gelooven ook niet, dat de dichter van alles goed ingelicht is, als hij spreekt van sommige gestelde voor- waarden en gedane beloften.»

Men ziet in welke bogten het *Zondagsblad* en zijn vrienden zich wringen moeten, om hunnen lezers te doen verstaan, wat zij niet ronduit durven zeggen.

Wij hebben, reeds eenige maanden geleden, aan een Russische korrespondentie van het *Journal de Bruxelles* eenige berigten ontleend over den toestand der Latijnsche Kerk in het eigenlijk Rusland en Russisch Polen. De daarin medegedeelde feiten, betreffende het diocees Chelm, welks Bisschop met het voornemen zwanger moet gaan om zich bij de schismatiek-Grieksch Kerk aan te sluiten, hebben in der tijd tegenspraak uitge- lokt, onder anderen in den *Univers*. Een brief van de Poolse grenzen, in de *Augsburger Zeitung*, heeft echter onlangs bewezen, dat de korrespondent van het *Journal de Bruxelles* goed was ingelicht. Het blad doet dit uit- komen en voegt er bij:

«Wat geen twijfel lijdt is, dat het belang der Katho- lieke Kerk medebrengt, dat Europa onderrigt zij van alles wat in Rusland op het godsdienstige terrein voor- valt. Wij weten ook dat het zeer moeilijk is in dat land personen te vinden, die, de godsdienstige vraag- stukken begrijpende, er aan vreemde dagbladen over durven schrijven.»

«Niemand is er onbewust van dat in dit uitgestrekte land de ooren en oogen van de Regering overal zijn. In België heeft men de zoogenaamde kanunnik van Warschau niet vergeten, die zich in het vertrouwen van den redakteur van het Luiksche *Journal Historique et Littéraire* wist te dringen, om den naam van zijn Rus- sischen korrespondent te weten te komen.»

Wij vernemen en haasten ons te melden, dat Mr. de Bisschop van Haarlem niet, als naar gewoonte, aanstaanden Dingsdag, den eersten der maand, maar den daarop volgenden, dat is den tweeden Dingsdag, te Amsterdam komen zal, om er geheel te gese aan die hem verlangen te spreken.

Uit 's Hage schrijft men ons van den 30ⁿ Maart: «Naar men verneemt, zijn op last van Z. M., de lui- tenant kolonel van Motzen, de kapitein Enderlein van den generalen staf, benevens de kapitein Prince van de genie, naar het kamp te Beverlo in België gezonden, ten einde het op te nemen en te zien, in hoeverre de

inrigtingen in hetzelfde getroffen, van toepassing zouden kunnen zijn op het van wege Z. M. in aanbouw zijnde groote kamp op de heide in de nabuurschap van Appeldoorn." (U. Ct.)

De minister van Buitenlandsche Zaken brengt ter kennis van belanghebbenden dat, naar aanleiding eener dezerzijdsche gelijksoortige verklaring, door de Regering van het Groot-Hertogdom Mecklenburg-Schwerin, onder dagteekening van 4 Februarij jl., is verklaard, dat aan de schippers en bevelvoerders van Nederlandsche koopvaardijsschepen binnen de havens van genoemd Groot-Hertogdom, de hulp der sterke hand zal worden verleend, ten einde diegenen der manschap, welke weigeren aan boord te komen, hetzelfde zonder verlof verlaten, of weigerachtig zijn de verhuurde dienst ten einde toe te volvoeren, weder aan boord te brengen.

Wij hebben van onzen Berlijnschen korrespondent eenige mededeelingen ontvangen, betrekkelijk het nieuwe tarief, dat met den 1 April bij de Duitsch-Oostenrijksche telegraaf-vereening zal in werking treden. Daaruit blijkt, dat voortaan eene dépêche van niet meer dan 20 woorden, met inbegrip van het adres, als een enkelvoudig bericht zal worden geteld. In plaats van f 1.20 zal voor iederen kring thans 70 cent en voor iedere tien woorden boven de twintig 35 cent worden betaald. Bij de aanbidding van een bericht, met een afschrift, betaalt de afzender voor dit laatste afzonderlijk nog 35 cent, voor verdere verzending per post 47 cent, door boden f 1.40 cent. De Staten, tot de vereening behoorende en waar aldus het gewijzigde tarief in werking treedt, zijn: Pruisen, Oostenrijk, Saksen, Wurtemberg, Nederland, Beijeren, Hanover, Baden en Mecklenburg. In de overige Staten van Europa blijft, met uitzondering van Engeland, het oude tarief voorloopig van kracht.

Wij voegen tot verdere toelichting hierbij, dat voor het binnenlandsche verkeer dezelfde bepalingen gelden, met uitzondering dat voor het geheele rijk, onverschillig over welken afstand, 50 cent voor een enkel bericht van 20 woorden wordt betaald. Iedere 10 woorden meer kosten 25 cent, terwijl eene verdere opzending per post 20 cent, per bode 75 cent en elk afschrift 25 cent zal bedragen. (N. H. en E. bl.)

Z. M. heeft mr. S. baron van Heemstra benoemd tot commissaris des Konings in de provincie Zeeland, en hem als zoodanig eervol ontslagen in de prov. Utrecht, voorts benoemd tot burgemeester van Hedikhuisen J. van Heensbeen; en Barnet Lyon erkend als vice-konsul van Frankrijk te Paramaribo; alsmede mr. C. H. B. Boot, op zijn verzoek, op de meest eervolle wijze, ontslagen als voorzitter der hoofd-kommissie van de West-Indische Maatschappij, gevestigd te Amsterdam; nog op hnn verzoek eervol ontslagen, behoudens aanspraak op pensioen: H. Bierman als ontv. der dir. bel. en acc. te Hijum, C. A. Bevelij als ontv. der dir. bel. te Arnhem, en C. J. Brand als ontv. der dir. bel. in- en uitg. regten en acc. te Zaandam.

's GRAVENHAGE, 31 Maart. In de zitting van den Gemeenteraad alhier van heden is o. a. mededeeling gedaan van een Koninklijk besluit, waarbij de beslissing omtrent verordeningen van gemeenteraden, wegens de heffing van begrafenisregten, wordt verdaagd tot de maand September aanstaande.

De schaalkollekte, die heden heeft plaats gehad ten behoeve van het Oude Mannen- en Vrouwengesticht der Ned. Herv. Diakonie alhier, heeft de aanzienlijke som, opgebracht van f 1707,04.

Den eersten Paaschdag, des morgens ten 10 ure, zal in de H. Antonies- en Lodewijks-kerk aan den Boschkant, de mis van Beethoven, met koor en begeleiding van vol orkest, onder de leiding van den heer Hekking worden gezongen. Deze plegtige dienst zal worden bijgewoond door Mgr. Vechiotti, pauselijk internuntius alhier.

LEEWARDEN, 29 Maart. Van den 20sten tot en met den 26sten zijn in de provincie Friesland 66 runderen aan de heerschende longziekte gestorven en 57 van die ziekte aangetaste runderen door de eigenaars afgemaakt, waardoor het totaal der gevallen sedert 1 Jan. II. 1831 bedraagt.

MEGEN, 30 Maart. De op gisteren te Erp plaats gehad hebbende vrije jaarmarkt, was, door het schoonste voorjaars-weder begunstigd, druk bezocht.

De aanvoer van vee kon aanzienlijk genoemd worden, evenwel was daarin weinig omzet, hetgeen voornamelijk is toe te schrijven aan de veel verminderde prijzen van het vee en het bestaand gebrek aan veevoeder, hetwelk zich bij de landbouwers in deze streken voordoet.

Ook in varkens, die mede zeer in prijs verminderd zijn, bestond weinig handel.

GORINCHEM, 30 Maart. Op de palm-paardenmarkt van heden waren buitengewoon veel en vele zeer schoone paarden aanwezig. De handel echter was slap, de prijzen hoog en waren er weinig vreemde koopers. Evenwel werden er door eenige Fransche kooplieden belangrijke sommen besteed.

LUXEMBURG, 28 Maart. Onze minister van justitie en van finantien, die voor zijne komst aan het bewind, nooit iets anders heeft gedaan dan de toepassing van den Code pénal tegen ongelukkige misdadigers te vragen, schijnt van oordeel te zijn, dat de industrie bij ons niet genoeg onder het bereik der wet staat. Hij beijvert zich dan ook om in het arsenaal der wetten en reglementen te snuffelen, ten einde iets te vinden om de industrie, wier vrijheid hem vrees schijnt aan te jagen, aan banden te leggen. Men sprak onlangs van een maatregel, die in gereedheid gebracht werd, en die ten doel had het verbruik van hout van elken *Hochofen* tot 2000 vamen per jaar te beperken, terwijl men er minstens 6000 noodig heeft. Deze maatregel had velen verontrust, vooral de eigenaren van bosschen, en het schijnt, dat men hem heeft opgegeven. Thans wil men het regt van exploitatie van de partikuliere bosschen beperken en vooral de ontginningen verbieden.

Dagelijks behelst het officieele dagblad eene kennisgeving van de regering, waarbij honderdjarige decreten, betreffende de exploitatie van verschillende takken van industrie mede in het leven worden geroepen. Doch de regering zelf doet haar pligt niet. Ik ben bekend met een eigenaar van een *Hochofen*, die aan de regering autorisatie had gevraagd, tot oprigting van een derden oven onder een dak, waar er reeds twee waren, zonder antwoord daarop te bekomen. Negen à tien maanden na zijne aanvraag, gaat hij zijn oven branden, en nu eerst bemoeide de regering er zich mede, namelijk in dien zin, dat zij den oven weder wilde laten uitblussen! Gelukkig waren er regtvaardiger en gematigder subalterne ambtenaren dan onze directeur-generaal, de heer Augustin; men heeft er zich toe bepaald proces-verbaal op te maken, en de minister heeft eene circulaire uitgevaardigd, waarbij hij de industrieelen aan de wetten en reglementen en de straffen op de niet naleving er van gesteld, herinnert.

Gij ziet het, ons ministerie is niet alleen reaktionair in het staatkundige, het meent de industriële zaken op dezelfde wijze te kunnen behandelen.

De *Courier* heeft eenigen tijd geleden, eene laatste vaderlijke waarschuwing van de zijde des Heeren Augustin ontvangen, omdat het blad gewaagd had de openbaarmaking te verlangen van het stenografisch verslag der handelingen van de kamer. Gij weet dat in plaats van dit verslag men de processen-verbaal openbaar maakte, welke slechts de door de vergadering genomen besluiten inhouden, zonder het geringste overzicht der debatten mede te deelen. De *Courier* had door dit verlangen te uiten, volgens den brief van den minister van justitie, een proces verdiend; doch deze hooge ambtenaar had in zijne welwillendheid gemeend slechts eene waarschuwing, eene laatste, te moeten geven.

De natie zal dus niet te weten komen wat dit jaar in de Staten is voorgevallen. Het is evenwel waarschijnlijk, dat de meerderheid hare redevoeringen in het buitenland zal laten drukken om ze aan de kiezers te zenden, ten einde deze weten wat er gezegd is. Men zal moeten bekennen, dat het zeer treurig voor eene vertegenwoordiging is, tot zulke uitersten verplicht te zijn.

Zie hier een ander feit, dat pleit voor de begeerte tot verzoening en regtvaardigheid bij onze bewindslieden. Op voorstel van den heer N. Metz hadden de Staten de jaarwedden der leeraren aan onze inrigtingen van middelbaar onderwijs met 200 francs elk verhoogd. Die ambtenaren zijn betrekkelijk de slechtst betaalden en door de verhooging in kwestie is slechts regt wedervaren aan de door hen bewezen diensten. Evenwel heeft de Regering zelfs den schijn niet aangenomen van het besluit der kamer te willen ten uitvoer brengen en men noemt uitdrukkingen van den minister van Staat, president der Regering, die bewijzen dat die onwil geene andere beweegreden heeft dan de omstandigheid, dat de vermeerdering door de kamer is toegestaan op het voorstel van het hoofd der meerderheid.

Sedert 18 maanden dat de *coup d'état* heeft plaats gehad, wachten wij te vergeefs op de organisatie van den staatsraad tot de administratieve regtbank. De nieuwe constitutie heeft aan de regtbanken de bevoegdheid ontgenomen over de wettigheid van besluiten der regering uitspraak te doen, om die over te dragen aan het comité voor de contentieuze zaken van den staatsraad. Dit comité is echter nog niet benoemd, evenmin de advocaten bij den staatsraad; ook is de te volgen wijze van procesvoering nog niet geregeld. De behoefte aan die instelling doet zich echter vooral thans levendig gevoelen bij de anti-industriele neigingen onzer regering. (N. R. Ct.)

Men leest in de Tweede Editie van de *Amst. Cour.* LONDEN, 31 Maart. De *Times* zegt, dat er niet zoo spoedig als men gevreesd had, een kort in de inkomsten zal wezen, die over het geheel voldoende zijn te achten. Voor het volgende jaar echter worden wij met een te kort van 6 millioen bedreigd.

Het stoomschip *Wye* met de Australische mails is heden morgen ten 10 ure te Marseille aangekomen.

Twee man der equipage van de Hollandsche stoomboot *Feijenoord* zijn heden veroordeeld tot eene boete van f 100, en bij onvermogen tot zes maanden gevangenisstraf, wegens het smokkelen van tabak.

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*:

MARSEILLE, 1 April. Berigten uit Konstantinopel van 24 Maart, melden, dat de Montenegrijnen hunne strooptogten voortzetten, een lid van den Senaat voert daarbij het bevel; een Turksch legerkamp werd overvallen en Saleh Pacha bij die gelegenheid gewond. De militaire operatiën tegen vorst Daniëlo zullen spoedig een aanvang nemen. De *Presse d'Orient* klaagt, dat Oostenrijk aan uitgewekene families van bergbewoners eene schuilplaats verschaft. In Bosnie hebben tusschen de Grieken en de Katholieken botsingen plaats gehad; de Pacha van Brussa heeft den Grieken doen aanzeggen, dat zij binnen twee maanden de strek moeten ontruimen.

De Sultan heeft Kiamil Pacha, Safetti Pacha en Mustapha Pacha tot ministers zonder portefeuille benoemd. Te Smirna had men een schok van aardbeving ondervonden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 31 Maart. Geen ander nieuws dan dat van een waarschijnlijk nieuwe verdaging der konferentiën, en van de noodzakelijkheid waarin het gouvernement zal zijn, om de zittingen van het Wetgevend Ligchaam te verlengen. Die vergadering zou hare werkzaamheden den 18^{en} April moeten eindigen, doch men twijfelt er aan dat de kommissie, belast met het onderzoek der aan haar onderworpen wetsvoorstellen, de verlagen daarover vóór dien tijd gereed zal hebben.

In den *Moniteur* leest men, dat de Keizer het kanon heeft ontvangen, 'twelk Zijne Majesteit te Osborne had opgemerkt en door Koningin Viktoria hem geschenken is. De Keizer en de Keizerin hebben aan lord Cowley de betuiging gedaan, hoe gevoelig zij voor de beleefdheid van zijne Vorstin waren. Men leidt hieruit af de instandhouding der goede betrekkingen tusschen Engeland en Frankrijk.

Het vertrek van den heer de Persigny en de aankomst van zijn opvolger, den maarschalk Pétissier, wordt niet vóór Paschen verwacht. De stoet, welke den laatste zal voeren, zal, wat pracht betreft, met dien van geene der vorige Fransche gezanten te vergelijken zijn.

Ten gevolge der aanmerkingen van de kommissie over het budget, zou de Keizer besloten hebben tot de vermindering van het leger en andere hervormingen.

Eergisteren is voor het eerst de keizerlijke prins onder de handen van den kapper geweest en is zijn haar gesneden, 'twelk gebeurde met inachtneming der aan het hof gebruikelijke plegtigheden en waarbij verscheidene hoogwaardigheids-bekleeders tegenwoordig waren. De haarsnijder ontving 1000 franken en de aanwezenden kregen uit handen Zijner Majesteit ieder wat van het haar van 'Frankrijks kind'.

Men meldt, dat het hof zich in het aanstaande voorjaar naar Fontainebleau zal begeven. Men zegt, dat de Koningin der Nederlanden en de grootvorstin Helena, weduwe van den grootvorst Michaël, het hof aldaar zullen bezoeken. Beide vorstinnen zijn aan den Keizer verwant.

Eene deputatie van de kommissie te Mâcon, belast met de likwidatie van den boedel des heeren de Lamartine, heeft zich tot den minister van Buitenlandsche Zaken gewend, met verzoek om vergunning te verleenen tot het openen eener inteekening, ten behoeve van den beroemden dichter. De minister heeft daarop in een zeer vleijend schrijven voor den heer de Lamartine, de gevraagde vergunning verleend, met de bijvoeging, dat de Keizer, die sedert tien jaren de woeningen der democratie te keer gaat, de diensten, door den heer de Lamartine in 1848 aan de zaak der oude bewezen, niet vergeten heeft en het eerst op de intekeningenslijst wenscht voor te komen.

Men verwacht de uitspraak in een proces dat het beurspel tot onderwerp heeft. Een spekulant gaf eenen effecten-makelaar een som van 131,000 franken in bewaring, welke grootendeels hem niet behoorden. In minder dan 18 maanden waren de daarmede gedane operatiën tot 56,041,000 franken geklommen. Vaak bedroeg de inzet van den speler op de groene tafel der beurs 4, 5, 6 ja 7 millioen 200,000 franken op éne kans. Dit blijkt uit de boeken van den effecten-makelaar, wiens kourtagage niet minder dan 70,000 franken wegens die operatiën bedroeg. De spekulant is gearresteerd en nu wille de overstrekkers van het versprokene geld den effecten-makelaar er voor verantwoordelijk stellen.

ENGELAND.

LONDEN, 30 Maart. Opmerkenwaardig is de aet-

heid, welke het ministerie-Derby verkrijgt. Algemeen denkt men, dat het de verwachting zal teleurstellen van hen, die zijn bestaan eeniglijk afhankelijk maakten van de welwillendheid zijner tegenstanders en welk bestaan, volgens hunne meening, niet langer zou duren dan tot de aanstaande zitting.

De eenige partij, die in Engeland eene geregelde en krachtige organisatie, erkende aanvoorders en trouwe soldaten bezit, is de Tory-partij. Zij werd regtstreeks en ernstig bedreigd door eenige voorstellen van het vorige kabinet en hoofdzakelijk door de Indische bill, welke aan het gouvernement eene uitgebreide werkzamenheid en invloed moest schenken, om de Tory's te verzwakken. Maar dezen, zich in hun politiek bedreigd ziende, besloten tegen lord Palmerston een geduchten krijg te voeren. Het amendement Milner-Gibson was dan ook een gunstige gelegenheid voor een aanval, waartoe men zich voorbereidde en die niet vermeden kon worden.

Die toestand was voor het ministerie-Derby noch gemakkelijker noch veiliger, daar het aan het roer was gekomen zonder de meerderheid in het Lagerhuis te hebben. Doch het heeft zich weten te bevestigen en zijne aanhangers gelooven dat, wanneer het eenmaal met vaste hand het bestuur der zaken heeft aangegrepen, dit lang genoeg zal kunnen behouden om van zijn bestaan diepe indrukken achter te laten.

Volgens sommigen beweeren, zal de bill, betreffende de emancipatie der Joden in het Hoogerhuis worden aangenomen.

De pogingen gedaan om tusschen lord Palmerston en lord John Russell een toenadering te bewerken, zijn niet geslaagd, en de kloof tusschen beiden schijnt wijder dan ooit.

Lord Palmerston's vrienden verzekeren, dat de discussie over het Indische wetsvoorstel van lord Ellenborough, bestreden zal worden door lord Palmerston, lord John Russell en de heer Bright. Lord Ellenborough zou daarenboven, door zijne te verregaande overhelling tot onafhankelijkheid, zich de ontevredenheid van een doorlichtig personeel, op den hals hebben gehaald.

De negt gedrag van de revolutionaire partij der uitgeworpenen, niet af om met nieuwe geschriften tegen het Fransche regeringstelsel en Frankrijks hoofd op te treden. Onder anderen is heden een brief van Mazzini aan Louis Napoleon, in den vorm van een vlugschrift verschenen, en van Louis Blanc is eene bestrijding van lord Normanby's werk ter perse, ten titel hebbende: 1848 *Historical Revelations. Inscribed to lord Normanby*.

— Jt. Donderdag zijn de hertog van Wellington en de nieuwe hertog van Devonshire in de zaal van St. Joris te Windsor met de orde van den kousenband beëdigd.

— In St.-James's Hall is tegenwoordig een concertzaal, die alles overtreft wat van dien aard in Europa bestaat. De bewonderenswaardige bouw der zaal is geheel oorspronkelijk; de stijl bezit noch het bloemrijke van de gothische, noch het fantastische van den moorschen stijl. Hij is het gewrocht van een kunstenaar der XIXe eeuw, die in den grond bekend is met de kunst der ouden, der middeleeuwen en van den tegenwoordigen tijd, en den moed en het talent heeft gehad ten dienste van het schoone en nuttige aan te wenden al wat de wetenschap nieuws oplevert, al wat de hedendaagsche werktuigkunde aan de hand geeft; want St.-James-Hall is een meesterstuk van bouwde, van decoratie, van comfort, van luchtigheid en akoustiek.

— Uit Hong-Kong wordt, dd. 15 Februarij aan den *Morning Post* geschreven:

„Dezer dagen is te Kanton een ongelukkige zaak gebeurd, die tusschen onze troepen en de Franschen wel eenige oneenigheid zou kunnen brouwen. Kolonel Hocker, de bevelhebber der zeesoldaten, wandelde tien dagen geleden in de straten van Kanton, toen hij een Franschen minnier in staat van dronkenschap eenige Chineezers zag mishandelen. Zoo als 't zijn pligt was, trachtte kolonel Hocker den Franschman in zijne buitensporigheden te beletten; maar wordend door den geestrijken drank, die Samschou wordt genoemd, trok de zinneloze zijne sabel en viel op kolonel Hocker aan. Gelukkig ontweek de kolonel den slag; hij riep een in de nabijheid zijnde wacht en de Franschman werd in hechtenis genomen. De Franschen, zooals bekend is, zijn, wat krijgstuicht betreft, zeer streng, en in gevallen dat een Engelsch soldaat er met een vijftigtal bulpeesslagen afkomt, wordt een Franschman gefusilleerd. Deze is dan ook de straf, die tegen den ongelukkige werd uitgesproken; maar generaal Straubenzee heeft zijn invloed doen gelden — het vonnis is niet uitgevoerd en men heeft den man het leven geschonken.

„De aankomst van het 70^e regiment inlandsche infanterie uit Bengalen is niet met veel genoegen door de troepen te Kanton begroet. Hoewel dat regiment eerst tot nutten was overgeslagen, had men evenwel bevelen om naar Delhi te gaan en aan onze zijde te strijden; maar men vreesde dat het zich tegen ons zou

keeren en had het daarom ontwapend. Later vroeg men het of het naar China wilde gaan; waarin het genoegen nam.

„Geen drie dagen waren er verlopen sedert het regiment te Kanton was aangekomen, toen het reeds de oorzaak tot eenige wanordeligheden gaf. Een Fransche patrouille ontmoette een groot aantal Sepoys, die met plunderen bezig waren. De Fransche politie wilde hen in hechtenis nemen. Zij boden tegenstand; er werd gevuld, waarvan het gevolg was, dat van het 70^e regiment een gedood, een doodlijk gekwetst en een derde ernstig gewond werden. Dat alles dient niet om de goede verstandhouding tusschen die lieden en de Franschen te bevorderen. Algemeen is intusschen de meening, dat de Franschen regt hadden en niet anders dan hun pligt gedaan hebben.

— De Kantonnesche korrespondent van den *Times* geeft zeer merkwaardige bijzonderheden over den staat der gevangenen in die Chineesche stad.

Bij een aan Pih-Kwey ontweldigde proklamatie, werd aan allen die gestraft waren ter zake van met de vreemdelingen gehandeld te hebben, amnestie verleend. Bijgevolg wilden de kommissarissen der verbonden mogendheden zich overtuigen, of die amnestie volledig was uitgevoerd.

De korrespondent van den *Times* zegt, dat het hem onmogelijk is zonder afkeer over de bijzonderheden te spreken, welke hij heeft mede te deelen. In de gevangenen vond hij geen anderen dan rampzaligen, die van den honger stierven en met ongedierte en allerlei soort van huidziekte bedekt waren.

Hij zegt, dat een chineesche gevangenis uit een menigte van kleine binnenplaatsen bestaat, die door éenen muur omringd worden. Die plaatsen zijn omringd van hokken; als die waarin men in andere landen wilde dieren opsluit. Die hokken zijn in plaats van met ijzere staven; van bamboesstaken voorzien, welke zoo nabij elkander zijn geplaatst, dat het licht er nauwelijks tusschen door dringt. Den gewone gevangenen veroorlooft men des daags het verblijf op de plaats. Hunne beenen zijn met zware boeien en korte kettingen aan elkander gekluisterd. Bovendien hebben de meesten dergelijke boeien aan de handen. Een afgrijselijke stank stijgt uit die walgelijke verblijven op. Lord Elgin bezocht die plaatsen bij den dag.

De ambassadeur meende aanvankelijk dat al de hokken ledig waren, doch verbeeldde zich in een er van eenig gedruisch te hebben gehoord. Hij naderde, doch trad onmiddelijk achteruit, onaangenaam getroffen door den stank die er uit kwam. Toen deed hij het hok open en zag een vreeselijk schouwspel. Een half door ratten verslonden lijk vertoende zich aan zijn blik, en eenige daar om heen zittende gevangenen. De ambassadeur bevrijdde hen; zij geleken veeleer geraamten dan levende menschen. Men legde hen op den grond; maar zij konden niet staan en waren zelfs te zwak om te kunnen spreken. Na bijna met bamboesstokken doodgeslagen te zijn, waren zij in het hok geworpen, waar men hen vond, om er te sterven. Hun misdad bestond in eene poging ter ontvlugting.

„De vreeselijke aanblik hunner wonden en der lompen, die hunne uitgeteerde lichamen bedekten, is onbeschrijfelijk, maar minder hartverscheurend dan de uitdrukking hunner ogen. De vreeselijkheid van hun blik deed de toeschouwers huiveren. Een Fransch sergeant werd door zulk een woede overweldigd, dat men vreesde dat hij met zijn bajonet de bewakers zou zijn aangevallen. Sedert het begin van 't jaar waren vijftien gevangenen in dat hok overleden.

De kommissarissen hielden revue over 6000 gevangenen, die hun kreeten van den grootsten afschuw ontrokken.

Het schijnt bepaald zeker, zegt de korrespondent van den *Times*, dat sedert den aanvang der laatste onlusten, zes Europeërs, namelijk twee Franschen en vier Engelschen in die vreeselijke kerkers den dood hebben gevonden.

— Er is geen land ter wereld, waar de boeken zoo goedkoop zijn dan in China. In den kataloog van een boekhandelaar te Kanton zijn Confucius' werken met de commentariën op den prijs van ongeveer f 1,75 gesteld. Wetenschappelijke en studie-boeken van allerlei aard zijn in China algemeen verspreid en de Regering-zelve begunstigt op alle wijzen de uitgave er van. Zoo beval Keizer Kien-Long ten jare 1773 het drukken van een verzameling der uitmuntendste Chineesche letterkundige werken, die een tal van 160,000 boekdeelen zou vormen en ten titel voeren: „*Sse-Kou*” of de „*Vier Schatten*,” daar ze uit vier bibliotheken moest bestaan. Eenige jaren geleden waren daarvan bereids 78,627 deelen gereed.

— Uit New-York schrijft men, dat de Kansas-questie voortgaat de aandacht van het kongres bezig te houden. In de zitting van den Senaat van den 15^{en} Maart beschuldigden twee senatoren, Green en Cameron, elkander van de grofste logens. De vice-president trad als bemiddelaar op en bevredigde de partijen.

In het Huis der Vertegenwoordigers werd den 16^{en}

een memorie van het bestuur van Utah voorgelezen. Eenige plaatsen er uit wekten den lachlust der leden, terwijl anderen tot den wensch aanleiding gaven, dat men de leden van de verdere voorlezing mogt verschoonen. Desniettemin werd het stuk tot aan het einde gelezen. De Mormonen heffen daarin bezwaren tegen de Regering der Vereenigde Staten op en willen, dat men het tegen hen gezonden legér terugroep, en hun geen beambten zendt, die hun onaangenaam zijn. De van de expeditietroepen ontvangen berichten luiden gunstig. Een deputatie van Utah-Indianen was in het leger aangekomen om hunne vredelievendheid te betuigen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 29 Maart. Men wil weten, dat de Regering verontrustende berichten over de in Italië, inzonderheid in Middel-Italië, heerschende stemming heeft ontvangen. Te Milaan en Padua zouden in den jongsten tijd talrijke arrestatiën hebben plaats gehad.

— Het bericht dat de aartshertog Albrecht van zijn post als stadhouder in Hongarijen zou afgetreden zijn baart niet weinig verwondering. De reden zou dezelfde wezen als waarom de aartshertog Ferdinand van zijn stadhouderschap te Milaan heeft afstand gedaan. De Hongaarsche adel betoont zich even trosch tegen den stadhouder van Hongarijen als de Italiaansche tegen den gouverneur-generaal van het Lombardisch-Venetiaansch Koninkrijk.

— De *Triester Zeit* verhaalt een anekdoot van den onlangs overleden gouverneur van Venetië, den generaal der kavallerie, ridder Gorzkowsky, die, zoo als bekend is, gedurende den revolutie-oorlog met Sardinië, de uitnoodiging van Koning Karel Albert, om hem de vesting Mantua voor drie millioen franken over te leveren, met verachting afwees. Toen namelijk bij het bevolking in verstandhouding waren, en op een opstand in de stad rekenden, een deputatie der burgerij den generaal Gorzkowsky, die met het Italiaansche weinig bekend was, het verzoek kwam doen om de stad te sparen, gaf hij het lakoniesch antwoord: Mantuaners goed — Gorzkowsky goed; Mantuaners slecht — Gorzkowsky bom! bom! De deputatie wist dat de oude heer zijn in 't Italiaansch geradbraakt woord houden zou, en deed daarom het mogelijke om van een lastig bombardement bevrijd te blijven.

STADSNIUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 1 April.

BEVALLEN (29 Maart): S. de Jong, geb. Dentz, D. — (30 Maart): G. S. den Tex Bondt, geb. Schumer, Z. OVERLEDEN (27 Febr.): G. Stell, wed. C. Ritter, 64 j.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 31 Maart. Lutje, Jacoba Christina, Suriname - Fraay, Activo, Havana. - Meeter, Philippus Cornelius, Bordeaux.

HELVOET, 31 Maart. Van der Sloot, Ponom, Odessa, l. v. Plymouth. - Sonne, Zephir, Messina.

St. HELENA, 11 Febr. Kleinenberg, Landbouw, Batavia n. Rott. — 14 Febr. Van der Mey, Jupiter, Batavia n. Amst. 16 Febr. Van der Meer van Kuffeler, Burgemeester van Reenen, Batavia n. Amst.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 31 Maart.

Tarwe in een doen: 130 & j. b. Poolische f 312; 134 & n. Kleefische f 268; 132 & Waard en Groet f 264; 131 & n. Vriessche f 245.

Gedroegde Rogge bij partij iets lager. Ongeedroegde havoren: 124 & n. Belg. f 180 121 & Taganrog f 154; 118 & ger. Pruis. f 145; 116 & n. Petersburger f 150; 117 & j. dito f 150; 116, 118 & dioc f 151, 156 bij gerijven.

Garst iets hooger: 103 & n. Vriess. Winter f 165. Haver en Boekweit zonder handel.

Koolzaad: Deensch 66½. Op 9 vaten Olie in April ek. 70. Oct. 71½. Raapolie op 6 w. f 40½; Vliegend f 39½; 1°. Mei ek. f 38½; Sept. f 40½; Oct. f 40½; Nov., Dec. f 40½. Lijnolie op 6 w. f 33¾; Vliegend f 32½, 1°. April f 32½; Mei ek. f 32¾, Sept., Oct., Nov., Dec. f 34¾. Hennepolie op 6 w. f 36¾; Vliegend f 35.

SCHIEDAM, 31 Maart. Rogge. Verkocht: 146/2 & Arch. f 176 6/w. Gerst. 131/2 & Arensb. f 192 6/w.; 126/2 & Lijn. f 185 6/w. — Moutwijn f 13,—; Jenever f 18,50. Amst. f 19,75. zonder fust zonder de belasting. Spelling f 22,—.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 31 Maart. België 2½ pc. 98½ p; 4½ pc. 98½ p; Metal. 76½ p; Nation. 79½; Spanje 1¼ pc. 20½ p; 3 pc. binn. 37½ p.

PARIS, 31 Maart. Rente kort. 4½ pc. 92.90; op tijd 3 pc. 70.15; Fr.-Oost, Spoorw. 78½; Spanje 1½ pc. 26; 3 pc. —; Rom. Leening —.

